

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/86/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114012085
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114012085.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti odsúdenému F. M., nar. XX.X.XXXX v Z. Z., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 4. júna 2015, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. mája 2015, sp. zn. 6Pp/117/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm.c) Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného F. M. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Odsúdený F. M. bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 28.08.2014 sp. zn. 3T 50/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 12.11.2014 sp. zn. 3To 113/2014 pri súčasnom zrušení výroku o vine a výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 0T/4/2014 uznaný vinným v bode 1/ pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., v bode 2/ pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f/ Tr.zák., za čo mu bol uložený spoločný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov, v bodoch 3/ a 4/ bol uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a/, písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., za čo mu bol tiež uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov. Na výkon spoločného a úhrnného trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Predpokladaný koniec výkonu trestov mal mať po započítaní väzby dňa 06.09.2015.

Ďalším trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 28.11.2014 sp. zn. 4T 86/2014 bol pri súčasnom zrušení výroku o vine v bodoch 1/ a 2/ a výroku o treste 6 mesiacov odňatia slobody za prečiny v bodoch 1/ a 2/ z rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.08.2014 sp. zn. 3T 50/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 12.11.2014 sp. zn. 3To 113/2014 uznaný vinným v bode 1/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zák. a v bode 2/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák., za čo mu bol uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom k uvedenému predpokladaný koniec takto uložených trestov má mať dňa 06.11.2015, pričom lehota na podanie návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdenému plyní od 06.01.2015.

Dňa 28.11.2014 bola na Okresný súd v Trenčíne doručená žiadosť odsúdeného F. M. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd v Trenčíne uznesením zo dňa 14.5.2015, sp.zn. 6Pp/117/2014 podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku v zmysle § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Tr. zákona zamietol návrh odsúdeného F. M., nar. XX.XX.XXXX s odôvodnením, že u neho nie sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podal ihned' po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený F. M.. V jej podrobnom písomnom odôvodnení sa v podstate domáhal zrušenia napadnutého uznesenia s tým, že vytýkal súdu prvého stupňa nedodržanie 60 dňovej lehoty na rozhodnutie o jeho žiadosti, keď svoju žiadosť podal dňa 28.11.2014 a konalo sa o nej až 26. februára 2015. Vytýka tiež súdu, že poukazoval na jeho predchádzajúce odsúdenia, keď je zrejmé, že na 80 % sa týkajú skutkov, ktoré nespáchal v Slovenskej republike a vo výkone trestu je v Slovenskej republike po druhý krát. Taktiež nesúhlasí s hodnotením ÚVTOS, ktoré bolo na neho vypracované, ktoré podľa jeho názoru je rozporuplné a v tej súvislosti nie je tiež v napadnutom uznesení konkrétne uvedené, prečo u neho nie je dostatočná záruka, že na slobode bude viesť riadny život. Žiadal, aby pre procesné chyby súdu prvého stupňa krajský súd vyhovel jeho žiadosti a podmiennečne ho prepustil z výkonu trestu na slobodu.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods.1 Tr.por. správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Prvostupňový súd postupoval správne a zákonne keď návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Aj podľa zistení krajského súdu, u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky ustanovenia § 66 ods.1 Tr.zák. Citované ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok - preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu; očakávaním, že v budúcnosti povedie riadny život a vykonaním príslušnej časti uloženého trestu. Podľa § 66 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252366'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Krajský súd vo vzťahu k vytýkanému nedodržaniu lehoty podľa § 415 ods.3 Tr.por. uvádza nasledovné. Od podania žiadosti odsúdeného dňa 28.11.2014 sa v dôsledku jeho ďalšieho odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 28.11.2014 sp. zn. 4T 86/2014 a ním uloženého a nariadeného trestu zmenil stav veci, nakoľko splnenie formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného vykonaním príslušnej časti uložených trestov bola splnená až od 06.01.2015. Nemožno preto vytýkať súdu nedodržanie 60-dňovej lehoty na rozhodnutie od podania žiadosti odsúdeným. Okresný súd pritom o žiadosti odsúdeného rozhodol po prvýkrát dňa 26.2.2015, teda v 60-dňovej lehote od momentu splnenia tejto formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie. Na uvedenom konštatovaní nič nemení skutočnosť, že krajským súdom bolo v ďalšom konaní pre procesné pochybenie uznesenie okresného súdu zrušené a vec vrátená súdu na nové konanie a prejednanie. Nad rámec uvedeného krajský súd podotýka, že 60-dňová lehota uvedená v § 415 ods. 3 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%2523415'&ucin-k-dni='17. 6.2015'> Trestného poriadku na rozhodnutie o žiadosti sťažovateľa o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je poriadkovou lehotou, ktorej prekročenie so sebou nemôže prinášať žiadne hmotnoprávne účinky a bez ďalšieho samo osebe nemôže predstavovať ani zásah do základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='460/1992 Zb.%2523%25C8l.48'&ucin-k-dni='17. 6.2015'> ústavy, pretože toto základné právo má, prirodzene, inú podstatu ako poriadkové lehoty upravené procesno-právnymi predpismi, preto ich nedodržanie automaticky nespôsobuje zásah do základného práva (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 347/2013-15). Z uvedeného teda vyplýva, že ani eventuálne nedodržanie uvedenej lehoty nemôže mať za dôsledok povinnosť konajúceho súdu (prvého alebo druhého stupňa) rozhodnúť o podmiennečnom prepustení len v dôsledku tejto skutočnosti.

Napokon skúmajúc splnenie formálnych a materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného v zmysle § 66 ods.1, 2 Tr.zák., krajský súd uvádza, že v posudzovanej veci odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorou je vykonanie príslušnej časti uložených trestov. Pokiaľ ide ďalšie (materiálne) podmienky na takéto rozhodnutie, tieto splnené neboli. Krajský súd na rozdiel od súdu prvého stupňa nepovažoval za splnenú ani podmienku týkajúcu sa záveru o polepšení odsúdeného na podklade jeho vzorného plnenia povinností a správania vo výkone trestu. V tejto súvislosti poukazuje krajský súd na hodnotenie ÚVTOS Dubnica nad Váhom zo dňa 11.05.2015, ktoré konštatoval aj okresný súd vo svojom rozhodnutí a z ktorého okrem iného vyplynulo, že z výkonu väzby nie sú zaznamenané žiadne negatívne poznatky o odsúdenom. Po premiestnení do ÚVTOS Dubnica nad Váhom dňa 25.11.2014 bol zaradený do kolektívu odsúdených s diferenciačnou skupinou „B“. V sociálnej skupine odsúdených zaujíma status spolupracujúceho člena, v podmienkach výkonu trestu sa vie dobre pohybovať, má pomerne bohaté

skúsenosti z predchádzajúcich výkonov trestu. Jeho správanie a vystupovanie voči personálu ústavu nie je vždy na požadovanej úrovni. Boli zaznamenané dva negatívne poznatky, keď sa nevhodne a arogantne správal v ambulancii na zdravotníckom zariadení, za čo bol aj disciplinárne potrestaný. Do pracovného procesu bol dňa 26.01.2015 zaradený na pracovisko v ústave s dohľadom Leoni, kde bol hodnotený ako priemerný pracovník. V dňoch 02.03.2015 a 03.03.2015 opakovane svojvoľne nenastúpil do práce a ako dôvod uviedol zdravotné problémy. Na základe vyšetrenia lekár konštatoval, že menovaný je schopný vykonávať pridelenú prácu a vzhľadom k opakovanému nenastúpeniu do práce bol z uvedeného pracoviska vyradený z dôvodu odmietnutia vykonávať pridelenú prácu, za čo bol taktiež disciplinárne potrestaný. Voľný čas trávi individuálne, o spoločne organizované aktivity záujem neprejavuje, do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdených sa zapája sporadicky. Vzťahy s vonkajším prostredím udržiava formou pravidelnej korešpondencie a návštev s bratom a sestrou. Počas doterajšieho pobytu vo výkone trestu nebol disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný bol 2-krát. Stanovený program zaobchádzania sa nedarí plniť najmä v edukačnej a pracovnej oblasti, čiastočne sa plní oblasť voľnočasových aktivít, oblasť vzťahov s vonkajším prostredím je plnená. Menovaný neprejavuje snahu spolupracovať na svojej edukácii, opakovane sa arogantne správal voči personálu ústavu. K trestnej činnosti má čiastočne kritický postoj. Resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá z dôvodu stredného rizika sociálneho zlyhania. Rizikovým faktorom je jeho kriminálna anamnéza a najmä opakované páchanie trestnej činnosti. Záverom hodnotenia riaditeľ ústavu konštatuje, že menovaný nepreukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie, ktoré nie je ústavom odporúčané.

Vzhľadom na uvedené hodnotenie odsúdeného je možné bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že odsúdený svojim správaním a plnením povinností vo výkone trestu nepreukázal polepšenie a nesplnil tak ďalšiu z podmienok na podmienené prepustenie. Navyše krajský súd považuje za nutné zvýrazniť tak ako už konštatoval aj súd prvého stupňa, že v minulosti už bol F. M. viac ako 10 x súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť a to aj k nepodmienečným trestom odňatia slobody. Skutočnosť, že v šiestich prípadoch sa jedná o odsúdenie súdmi v Českej republike nebráni súdu skonštatovať, že sa jedná o osobu so sklonskmi k páchaniu trestnej činnosti, pričom ani predchádzajúce odsúdenia a uložené nepodmienečné tresty (uložené i súdmi v SR) nemali na neho dostatočný prevýchovný vplyv. Na základe uvedeného potom aj krajský súd dospel ku konštatovaniu, že v súčasnosti nie je možné vysloviť záver o dôvodnom očakávaní vedenia riadneho života odsúdeného F. M. po podmienenom prepustení. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby bol odsúdený automaticky podmienené prepustený po uplynutí stanovenej doby bez zreteľa na jeho správanie vo výkone trestu a tiež účelu trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou takýchto úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy, čo v prejednávanom prípade zistené nebolo.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody nepovažoval sťažnosť odsúdeného F. M. za dôvodnú, preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.